

ELA FICKO IZ 7. B NA 21. FESTIVALU LEPOPISJA DOSEGLA DRUGO MESTO

Ela Ficko iz 7. b je s svojo na roko lepo napisano pesmijo na temo »Žička kartuzija – 860 let« na 21. Festivalu lepopisja dosegla 2. mesto v kategoriji 3. VIO in se tako v petek, 10. 10. 2025, med zidovi Žičke kartuzije, kjer so pred stoletji nastajali znameniti žički rokopisi in kjer domuje festival, udeležila zaključne prireditve s podelitvijo priznanj, kulturnim programom in razstavo lepopisnih del. Dogodek je bil odprt za javnost. Nagrajenci so prejeli unikatna priznanja, zeliščne nagrade, ki jih je pripravil tamkajšnji zeliščar Drago Iršič, in knjižno nagrado knjižnice Slovenske Konjice.

Prireditve je potekala v Žički kartuziji, v Cerkvi svetega Janeza Krstnika. Na začetku slovesnosti so nam organizatorji povedali dosti zanimivosti in podrobnosti o festivalu.

V kulturnem programu pa so nastopili otroci iz podružnične osnovne šole Špitalič in iz glasbene šole Slovenske Konjice. Otroci iz podružnične šole so bili posebej simpatični, saj jih podružnico obiskuje le 11 – vsi so nastopili in se pošalili, da so po številu približno enako belim menihom, ki jih je bilo 12.

Po prireditvi smo si ogledali razstavo nagrajenih pesmi, razstavljena pa so bila tudi nekatera dela drugih sodelujočih na natečaju. Sledila sta še pogostitev in ogled Žičke kartuzije. In tako smo preživeli zanimiv in nepozaben popoldan.

In naj spomnimo – Ela je lansko leto na tem festivalu v kategoriji 2. VIO dosegla prvo mesto.

Žička kartuzija

Pred 860 leti so žičko kartuzijo ustanovili,
da bi mnarhi v njih v miru molili.
Tudi romarstva, gotike, renesanse in baročnega sloga,
je vedno častila koga.

Škoti otokotija je veljal otrog red,
se podobej kadar je potekal obred.
Mnarihi so po otrogih pravilih živeli,
saj se koga nameriti niso hoteli.

V tišini so dosti premišljevali
in novej mnari v knjige zapisovali.
V dosti knjigah so mnarja hranili
in tudi svoj slog pisane hranili.

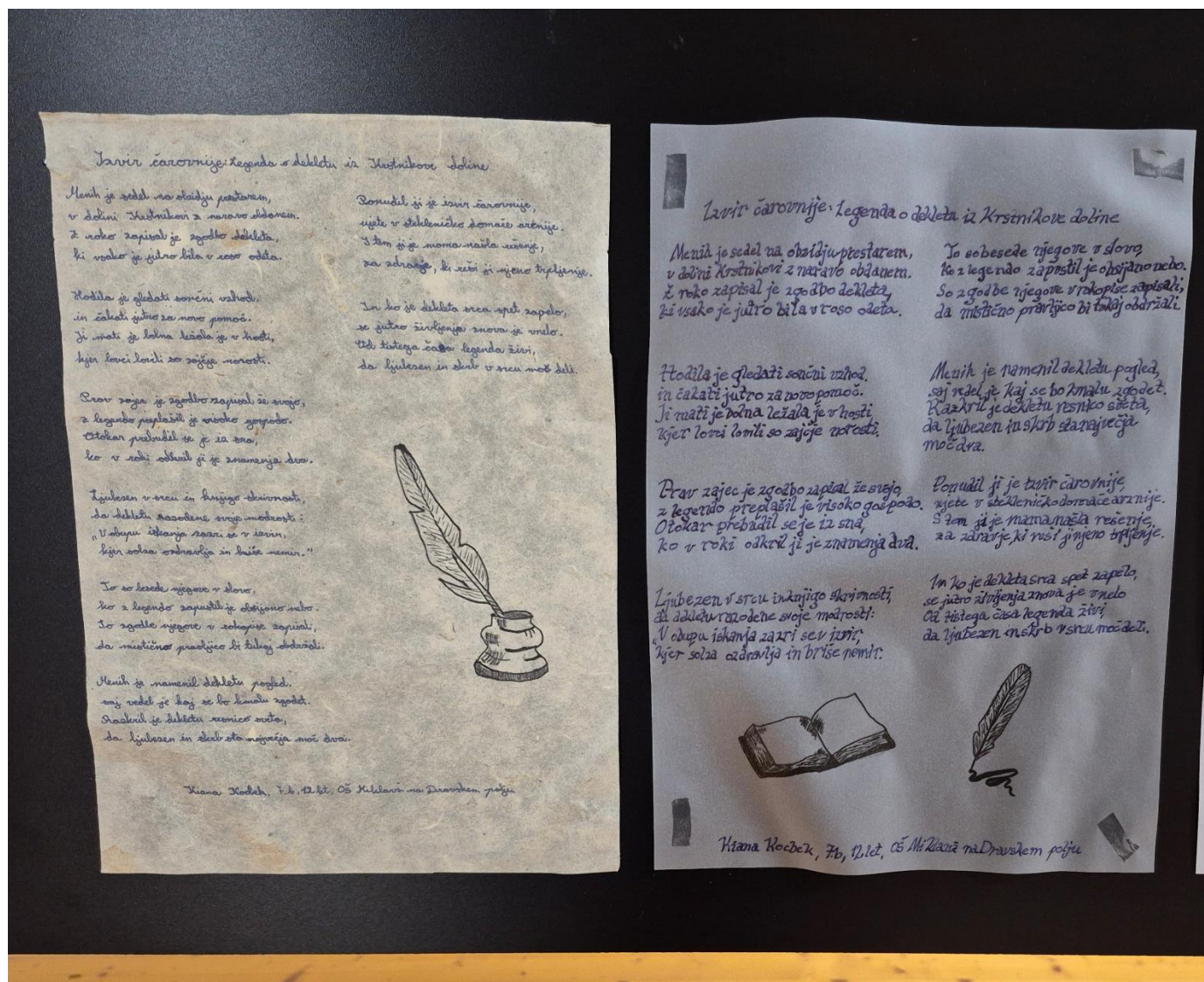
Žička kartuzija je bila center učnosti in mnarja,
nato je bila delavna prostovanja.
Kesar Josif II. je vse spremeni,
v tam, da je žičko kartuzijo razpustil.

Žička kartuzija je načela propadati
in malo tudi razpadati.
Krtala so rušavina
in njihove zapuščine.

Ne so žičko kartuzijo končno opet zgradili,
no se trudili, da je pri obnovi ne bi pravre spremenili.
Žički so jo obnovili
in čim več stvari obnoviti.

Ela Ficko, 7.B, 12. let, OŠ Ilirski na Dr. polju

Med razstavljenimi deli so bila tudi dela naslednjih naših učencev: Kiane Kocbek iz 7. b, Maše Marko iz 6. a, Polone Gorenšek iz 6. d, Julije Nedog iz 7. a in Lana Papotnika iz 8. b.

Žička kartuzija

Nekje stoji en samostan,
mislim, da v dolini svetega
Janeza Kustnika.

Že osemsto šestdeset let tam
stoji in uživa v svoji tihi
energiji.

Nekoč tam menihi so molili,
svoj način življenja širili in
v samoti živeli.

Na veliko noč pa so bili
bolji v omaki, torti in krofi.

Samostan nastal je tako,
da Otakar II. je zaspal,
ko mu sveti Janez Kustnik
je naročil, da naj postavi
samostan.

Če želiš se malo stran
umakniti, pojdi v Žičko kartuzijo
in se tam spočij ob gozdu in vodi.

Potok tam zdravilen je,
dober za oči in za splošno počutje.

Naj Žička kartuzija v mine
svojih osemsto šestdeset let praznuje
in se še naprej tako lepa ohranja.

Polona Gorenšek, 6. D, 11 let, OŠ Miklova na Dr. polju

Žan V.

Srce Liche kartuzije

Srce kartuzije bila je cerkev,
kjer menihi so molili, meditirali
in v tišini se duhovno spočili.

Čprav z obrambnim zidom odani
stal je kartuzijski samostan,
ni bil obit ali naveden na keli, dan,
bil je tam, da nlo odganjal je strah,
ter mir in tišino prinašal v vsakdan.

V zgornji hiši samostana:
menih očeta živl je kot puščarnih,
kjer prepisoval stare je rokopise,
vstal spokojne, močvirski polne zapise.

Iz drugih krajev ljudje prihajali
so, v zidlo samostanske hiše,
da mogli bi izkušnje dar
in doživeti duhovni čar.

Julija Nedog, 7. a, 12 let, OŠ Miklavž na Dravskem polju

Legenda o tišini samostana

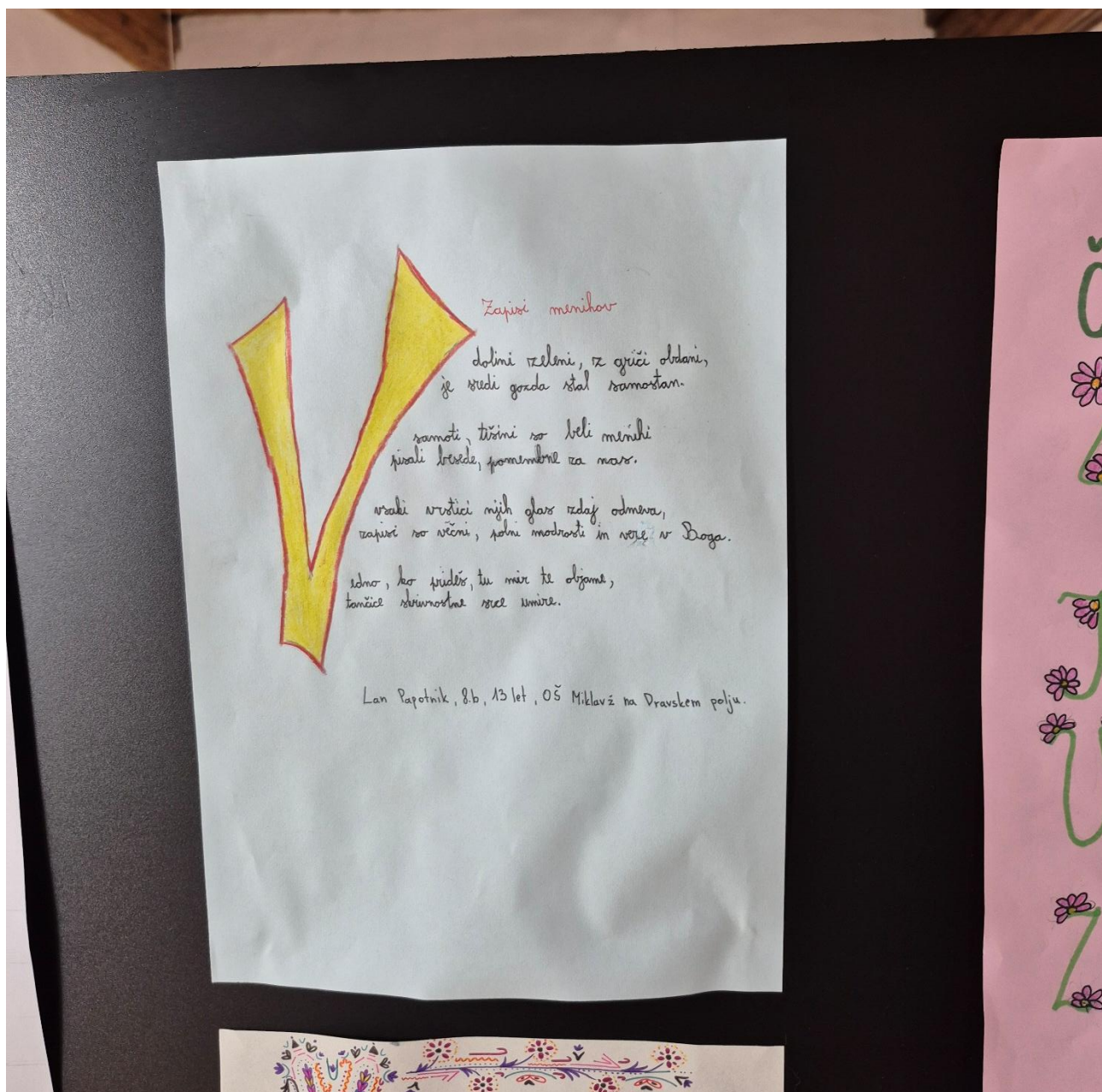
Legenda govori o nastanku samostana tišine:
ko gospod je lovil belo košuto, hitro in spontano,
jes utrujen je legel in zaspi,
Sveti Janez Krstnik pa mu je v sanjah zajecl in navodilo dalo.

Zgrodil je samostan zec ložje izkušnje,
v njegov dolh trud, moč in topljenje.
Samostan je držal stroge pravilov,
vsaj pri se samostan ljubilo.

Dotiki so le z bogom dovolilo,
potrebe po objemu niso čutilov.
Plešni so bili samotarski,
v hiši sami svoji gospodstvu.

Molili so dom in moč,
verjeli, da jim bo verovanje dalo moč.

Maša Marko, 6. a, 11 let, OŠ Miklavž na Dr. polju

Vsem učencem, katerih pesmi so razstavljene, iskrene čestitke, saj so njihova dela prepoznali kot kakovostna in jih razstavili.

In seveda, Ela, tebi pa čestitke za 2. mesto.

Prispevek pripravila: dr. Ana Koritnik, mentorica učencem

